

มะเดื่อปล้อง

Ficus hispida L.f.

ชื่ออื่น

เดื่อสาย (เชียงใหม่); เดื่อปล้อง (นครศรีธรรมราช, สระบุรี, ภาคเหนือ); เดื่อป่อง (กรุงเทพฯ); หมากหนอด (ไทใหญ่); ตะเอน่า เอาแห่น (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); ดีใจเหมาะ (กะเหรี่ยงแดง); ฮะกอสะเนีย (มลายู - นราธิวาส); ไส้มะเดื่อปล้อง (ปะหล่อง); กระซาล (ขมุ); ลำเดื่อ ลำเดื่อปล้อง (ลัวะ)

ชื่อสามัญ

Rough - leaf stem fig

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลาง ไม้ผลัดใบ สูงประมาณ 10 - 20 เมตร ลำต้นเกลี้ยง สีน้ำตาลหรือน้ำตาลปนเทา กิ่งอ่อนสีเขียว หรือสีเขียวในน้ำตาล กิ่งแก่มีสีน้ำตาลเกลี้ยง หรือมีขนปกคลุม ใบ ใบเดี่ยว ออกแบบสลับ แผ่นใบบาง รูปไข่หรือรูปหอก ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ฐานใบมนหรือกลม ผิวใบเกลี้ยง หรือมีขน ไม้หลุดร่วงง่าย ดอก ออกเป็นช่อ ช่อดอก มีก้านเกิดเป็นกลุ่มบนกิ่งสั้น ๆ แตกออกจากลำต้นและกิ่งขนาดใหญ่ ผล รูปกลมแบนหรือรูปไข่ มีขน ออกเป็นกระจุกตามกิ่งและลำต้น เมื่อฉีกออกจะพบเกสรเล็ก ๆ อยู่ภายในผล ผล สุกมีสีแดง

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

กระจายในแถบประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบทุกภาคในประเทศไทย

การใช้ประโยชน์

ผลรับประทานได้

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ดอกอ่อนเป็นสีเขียว ดอกแก่เป็นสีเหลือง